

ning om forskudssystemet, således første gang (FTB 1977-78 II) ved optagelse af en særlig konto for renteindtægt fra arbejdsløshedskassernes forskudskonti i anmærkningerne til forslaget og følgende forklarende tekst:

»Efter ændring af de regnskabsmæssige bestemmelser for de statsanerkendte arbejdsløshedskasser pr. ¼-1976 tilfalder de statsanerkendte arbejdsløshedskassers renteindtægter fra modtagne forskud på refusion af dagpengeudgifter LB 455 1977, § 79, stk. 2, staten. Renteindtægten forventes af blive 8.218.000.«

Optagelsen af den særlige indtægtskonto for renter af arbejdsløshedskassernes forskudskonti og forklaringen hertil i anmærkningerne til bevillingslovene rummede efter Bredsdorffs opfattelse den fornødne finansielle hjemmel for forskudsudbetalingerne.

Fastsættelse af vilkår for forskudsbetalingen (rentesats m.v.) var efter Bredsdorffs opfattelse et administrativt spørgsmål, som ministeren kunne afgøre inden for rammerne af almindelige forvaltningsnormer – som det også er tilfældet ved forskudsydelse inden for andre områder af statsforvaltningen.

38. Til de ovennævnte forhold bør generelt tilføjes, at rigsrevisionen de første år efter rigsrevisorlovens ikrafttræden anså det for meget vigtigt, at udforme rammerne for den nye institution.

De to tidligere selvstændige departementer skulle hurtigst muligt integreres med hensyn til personalepolitik, sagsbehandling, revisionsmetoder m.m., og samarbejdet udadtil med statsrevisorerne, andre offentlige revisionsorganer, private revisorer, administrationsdepartementet m.fl. bringes i overensstemmelse med den nye enhedsordning af statens revision.

Spørgsmålet om planlægning af revisionen inden for de enkelte revisionsområder og om etablering af et samlet planlægningssystem for rigsrevisionen måtte udskydes til fordel for de ovennævnte mere presserende spørgsmål. Dette bevirkede nok, at spørgsmål om behandlingen af de enkelte revisionsområder i rigsrevisionens ledelsesgruppe ikke blev prioriteret så højt som det kunne ønskes.

39. Af de anførte grunde var det i årene indtil 1979 rigsrevisionens holdning til forskudssystemets principielle sider, at de hjemmelmæssige problemer ikke var så væsentli-

ge, at de fordrede, at rigsrevisionen tog nye, selvstændige initiativer over for administrationen, og at de teknisk-regnskabsmæssige problemer ved systemet havde fundet en foreløbig tilfredsstillende løsning ved arbejdsdirektoratets cirkulære af 25. marts 1976.

Nye undersøgelser burde tage sigte på, om cirkulærets bestemmelser virkede efter hensigten, hvilket først kunne konstateres efter en vis tids forløb.

40. I 1978 besluttede rigsrevisionen at iværksætte en undersøgelse af tilsyns- og kontrolsystemet inden for arbejdsløshedsforsikringen. Beslutningen lå på linje med de principielle synespunkter på rigsrevisionens opgaver, der kom til udtryk i Engmanns redegørelse til statsrevisorerne og Bredsdorffs og Johansens resolutioner i den gamle sag fra juni 1976.

I foråret 1979 førte en undersøgelse af renteindtægterne fra forskudsordningen til, at man besluttede først at undersøge, hvordan nyordningen fra 1. april 1976 havde virket i de følgende regnskabsår.

Undersøgelsen markeredes udadtil ved skrivelserne af oktober 1979 og februar 1980 til arbejdsdirektoratet og afsluttedes med beretningen af 19. august 1980 til statsrevisorerne (18/1979).

41. Som nævnt i Niels Larsens redegørelse side 195 var man ikke ved denne undersøgelse inde på spørgsmålet om lovgrundlaget for forskud eller vilkårene for udbetaling af forskud. Sagen behandles ud fra økonomiske synspunkter om overlikviditet i kasserne, mangel på forrentning af statsmidlerne og de deraf for staten følgende tab, særlig i forhold til den rente, som staten måtte betale for at opsuge den overskydende likviditet i samfundet ved et udbud af statsobligationer.

B. Rigsrevisionens sagsbehandling i perioden 1980-1983.

42. Efter afgivelsen af beretning nr. 18/1979 blev beretningen underkastet den procedure, der er fastlagt i rigsrevisorloven.

Beretningen blev afgivet til folketinget med statsrevisorernes påtegning af 13. november 1980 og sendt til arbejdsministeren med statsrevisoratets skrivelse af 26. januar 1981.